

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 102

číslo: 14

3. dubna 2022

Cena: 10 Kč

Proč hvězdy nezčernaly, když viděly lidi?

Postní zamyšlení faráře Lukáše Bujny

Už vím a chápu, k čemu byla všechna ta krutost a proč hvězdy nezčernaly, když viděly lidi. Kristus, který nám přinesl lásku a poznal trest dřeva kříže a železných hřebů, on přišel z nedostupných slují, ze stromů hvozdů, a člověk sklonil meč a Bůh otevřel bránu zahrady.

(Robinson Jeffers, *Ženy od mysu Sur*)

Při kajicné bohoslužbě na Popeleční středu jsme rozjímali nad veršem evangelia „Kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce“ (Matouš 6,21). Kolem čeho se točí můj život, k čemu se v srdci upínám, to bude můj pokladem. Odjakživa se lidé honili za poklady. Obvykle za takovými, které „ničím mol a rez a které zloději vykopávají a kradou“, jak řekl Ježíš. Mnozí hledači pokladů však pátrají i po cenostech nehmotné povahy. Je pro ně důležité nalézt „obraz světa“, skrze nějž by mohli „čist“ realitu, porozumět světu, jehož jsme součástí. Biblickým „velkým obrazem“ je Boží království. Nejde o vysněný ideální svět oddělený od prostoru, v němž se pohybujeme, nýbrž o způsob, jakým se na okolní svět

díváme, jakým jej přijímáme, včetně vztahu k sobě i všem dalším bytostem.

V Božím království žijeme už tady a teď, jestliže nevnímáme sebe sama odděleně od ostatních.

Uvědomujeme si, že jsme vzájemně provázaní, a proto musíme být jedni s druhými solidární?

Na praktické rovině se projevuje solidarita ve vztazích s bližními v duchu Ježíšova zlatého pravidla: „Jak chcete, aby lidé jednali s vámi, tak jedněte vy s nimi“ (Lukáš 6,31).

Z uvědoměle přijaté souvztáženosti všech se všemi vychází osobní spolutvůrčí odpovědnost každého z nás za celý vesmír. Uvolňuje se energie lásky, soucitu, odpuštění a laskavé pozornosti a proměňuje tvář světa. Uvědoměly přístup k realitě v její celistvosti nazývají zenoví mistři „spolubytím“ – a Ježíš, jehož křesťané následují jako Mistra a Pána, jej přibližuje v nádherných podobstvích o Božím království, jež se uskutečňuje v nás a mezi námi. Naneštěstí se mezi hledači pokladů neustále objevují muži i ženy, kteří si „malují“ úplně jiné „obrazy světa“. V srdci nehledají království Boží, netouží po „spolubytí“ všech bytostí v míru, nýbrž ulpívají na „království ega“ a považují se za oddělené od ostatních lidí, jimiž

Malování v čase postním v Lounech

Před Vánoci jsme si v lounské náboženské obci vyhlášení příchodu světla z Betléma zprjemnili výrobu lampiček, které jsme při půlnoční mši rozdávali přítomným návštěvníkům kostela. Práce se sklem se nám velmi zalíbila, proto jsme si v postním čase řekli, že pro radost sobě i svým blízkým zkusíme vytvořit jarní dekorace, které mohou ozdobit jak kostel, tak naše domácnosti. Kromě sklenic jsme tentokrát použili i kameny. Inspiraci jsme hledali v probouzející se přírodě a velikonočních kraslicích, ale i v dění na východ od našich hranic. Nelze totiž v těchto dnech nemyslet na Ukrajinu a její bolestnou zkoušku. Laskavý čtenář necht' si sám prohlédne výtvořky z naší mini dílny. Chválou samozřejmě šetřit nemusíte a pokud se vám naše práce líbí, můžete nám fotky „olajkovat na fb“ náboženské obce, uděláte nám radost!

H. Smolová

foto: Ladislav Bába

chtějí manipulovat, ovládat je a nucovat jim domnělé dobro. Pokud získají politickou, vojenskou, ekonomickou či duchovní moc nad státy a národy, napáchají

mnoho zlého a ve své zaslepenosti způsobí nesmírné utrpení, které nyní sledujeme na Ukrajině doslova v přímém přenosu. Výmluvné jsou záběry, na nichž ruský pre-

zident Putin sedí v čele nekonečně dlouhého stolu, oddělen jak orientální bůžek od služebníků ve funkcích ministrů a generálů, kteří mu

Dokončení na str. 3

Happening Pamatuj! 2022

Již v roce 2012 začal Marek Šlecht, sbormistr, básník a lektor holocaustu, připravovat veřejnou vzpomínkovou aktivitu k připomenutí největší hromadné vraždy československých občanů v období druhé světové války: likvidaci rodinného tábora v Terezíně. V noci z 8. na 9. března 1944 bylo v plynových komorách Osvětimi II – Birkenau zavražděno 3792 mužů, žen a dětí,

v naprosté většině českých Židů. V březnových dnech se každoročně setkávají pamětníci, spisovatelé, hudebníci a další osobnosti ze světa kultury, aby uctili památku těchto obětí. S dr. Olgou Nytrovou jsme se účastnily již prvních ročníků přímo na Staroměstském náměstí, od roku 2016 pořádáme tato pamětní setkání i v Karlíně, v zasedací síni náboženské obce. K tomuto místu se vážou zajímavé souvislosti.

„V Karlíně byla před válkou jedna z největších židovských obcí v Praze. Po válce se ze 3000 lidí vrátilo pouze 15. Židovská obec synagogu prodala, v roce 1947 ji koupila ČČSH a přestavěla ji,“ vypráví místní farář dr. Vaniček. „A jak jste si možná všimli, nechali jsme na čelo budovy zasadit dvě pamětní desky. Na první z nich vzpomínáme na karlínské spoluobčany z židovské obce, kteří nepřežili útrapy holocaustu. Druhá deska připomíná rabína Dr. Isidora Hirsche,“ doplňuje.

Letošní, již 10. ročník vzpomínkové akce happening Pamatuj! pořádala 8. března 2022 Evangelická církev metodistická v Ječné ulici. Prostory byly vyzdobeny obrazy Hany Alisy Omer. Dramaturgyní pořadu je básnička Radana

Šatánková, která večer též uváděla. Účastníky přivítala farářka Jana Křížová (ECM). Poté zazněly písně Šema Jisra'el, československá hymna a Hatikva, které zpívali naši spoluobčané, když se ubírali na smrt. O svou tvorbu, zpracovávající téma holocaustu, se s námi podělili básničky a básníci Eva Hrubá, Radana Šatánková, Olga Nytrová, Anka Kaczmar, Vlastimil Šantroch a Anna Mirjam Wagnerová. Během večera zaznívaly skladby Vladimíra Mertvy (Růže z Jericha) a Jiřího Pešauta. **Markéta Hlasivcová,** Dialog na cestě

V koncentračním táboře Olga Nytrová

Elie Wiesele si povzdychl
Kvůli otci jsem chtěl žít
byli jsme celé dny spolu
a pro mne se on
pokoušel nezemřít
Byl pro mne kyslíkovou bombou
Oba jsme věděli
že Bůh nepotřebuje jméno
aby byl přítomen
je v naší prosbě
i v jejím naplnění

Martyrium nevinných Olga Nytrová

Elie Wiesel
ve svých svědectvích
promlouvá o židovské duši
Pro nacisty byla cílem
chtěli ji zlomit a rozdrtit
stejně tak jako měli na mysli
fyzické zničení těla
Jako dospívající chlapec
jsi pocítil dobrotu soucit
a čistotu
svých spoluvězňů
Židé nepřijímali roli kápa
aby si prodloužili život
o pár týdnů
Navzdory ničivé síle věznic
zůstala židovská duše
mimo jejich dosah

Malířka Hana Alis Omer, jejíž rodiče přežili holocaust a která toto téma ztvárnila do výtvarného cyklu „Kořeny“, vystoupila na závěr happeningu Pamatuj v krátkém rozhovoru a rozdávala knížku „Vzpomínky Idy“ – vzpomínky její matky, která zachycuje svůj osobní příběh. Na obrázku malířčin obraz Majáky ve tmě z cyklu Kořeny.

Pokračování ze str. 2

(1884 – 1976), uherskobrodský rodák, učitel, spoluzakladatel ČČS v Uherském Brodě, který sestavil v r. 1921 pro místní náboženskou obec zpěvník: „Kancionál, tj. sbírka písní a modliteb pro potřeby Církve československé“. Památku a odkaz Komenského připomněl v písni Kol oltáře lid se tísni. Autor text podložil tehdy všeobecně známou vlasteneckou písni Zasuť mi, ty slunko zlaté, jejíž původní text napsal český šlechtic Karel Maria Ignác Drahotín Villani (1818–1883), vlastenecký básník a spisovatel. Jeho báseň je tklivou vzpomínkou na loučení českých exulantů s vlastí. V první polovině 19. stol. text zhudebnil skladatel a sborníkář Alois Jelen (1801 – 1857). Růžičkův text mešní písně je patetickým reliktem doby. Vyjadřuje nadšení ze zrodu svobody v podobě vzniku samostatného státu i národní církve. Slavnostnostní ráz zvyrazňuje užíváním archaizujícího jazyka. Růžičkovu mešní píseň Kol oltáře lid se tísni zařadil Karel Farský do svého zpěvníku pod číslem 99. Do Zpěvníku ČČS z r. 1957 však již nebyla zařazena.

V dané době se ukázalo, že prvním velkým dílem Karla Farského ještě před vznikem jeho liturgie byl zpěvník poprvé vydaný v r. 1922 s názvem: **ZPĚVNÍK PÍSNÍ DUCHOVNÍCH BRATŘÍM A SESTRÁM CÍRKVE ČESKO-SLOVENSKÉ**, jemuž vévodí biblické slovo z Listu Koloským 3,16.

Farský sám inicioval přípravu nového zpěvníku pro založenou církev. Marně hledal spolupracovníky, mnohé oslovoval, posílal jim náměty k novým písňovým textům, ale zůstal v přípravě nového zpěvníku zcela sám. Je známo, že koncipování zpěvníku je nad síly i schopnosti jednotlivce, vyžaduje týmovou práci řady spolupracovníků – vpravdě odborníků. 1. vydání Zpěvníku obsahovalo 135 písní, které Farský převzal z různých tradic. 33 pochází z katolického prostředí, z toho Farský vybral 8 původních mešních celků, husitská a utrakvistická tradice je

zastoupena 22 písněmi, bratrská 20 písněmi, z protestantských (probuzeňských) církví zahraničních i domácích bylo vybráno 17 písní, z českých evangelických 10 písní. Ve Zpěvníku najdeme i 13 lidových písní – z toho 6 lidových koled a 18 písní patří k tvorbě autorů – členů ČČS. Česká a Slovenská hymna jsou vedeny pod samostatnými čísly (č. 4, 5). Jestliže hudební odborník současnosti vezme do rukou Zpěvník Dr. Karla Farského, na první pohled mu bude zřejmý velký nedostatek, a to v podobě absence potřebných hymnologických údajů, zde potřebné údaje zcela postrádáme, uvádějí se údaje také neúplné, nepřesné a dokonce chybné. Farský s vlastní uměleckou invencí přistupoval k mnoha vybraným písním, které upravoval především z věroučných důvodů. Zasahoval také do tradičních melodií duchovních písní s cílem zjednotit jejich interpretaci. Farský v notaci odstraňoval melismatickou interpretaci a důsledně dává přednost zpěvu sylabickému.

Je třeba si také povšimnout zajímavého faktu, jak vyjádřil Farský úctu ke Komenskému. Jedná se o rotrání introitu (č. 9) „Mnozí spravedliví, proroci i králové, Spasitele viděti žádali“, úpravy tradičního rotráního textu nalzáme i dále např. v závěrečném žalmu. Farský přidává autorsky další sloku, ke které uvádí vysvětlující poznámku. J. A. Komenského „*Jedno potřebné*“. Správný název Komenského spisu z r. 1668 Unum necessarium je Jednoho je potřebí. Farský ve 2. sloce parafrázuje Komenského text slovy: „*Nadějí mám, že ukáže se opět kvítí na zemi naší, že čas obnovení a prospěvování přijde a Bůh svému stárci pastýře dá podle srdce svého.*“

Do prvního Zpěvníku ČČS Karel Farský zařadil také několik písní, jež byly Komenským zařazeny do Amsterodamského kancionálu. Jejich umístění ve Zpěvníku má velkou vypovídací hodnotu – o vztahu k tradici bratrského zpěvu a ke

Komenskému. Jedná se o tyto písně: Píseň č. 13 **Ó Králi věků důstojný**, píseň č. 49 **Kristus příklad pokory**, píseň č. 60 **A/ Pane, jenž s mě koupil sobě** – nápěv jako: **B/ Slunce zapadá za horu** – č. 120 – zde uvádí melodii z Kancionálu Habrovanckých (1530), píseň č. 63 **Opatruj mě z vysokosti**, píseň č. 78 **Kristus Pán, Král věčné slávy**, píseň č. 117 **Nový den tu, chvála Bohu**, píseň č. 149 **Zavítej k nám, Duchu svatý**.

Farského Zpěvník v 50. letech již nemohl být vydán – především kvůli cenzorům, ale také kvůli novému teologickému směřování v církvi. Přípravy nového Zpěvníku, který poprvé vyšel v r. 1957, se ujal Zdeněk Trtík s kolektivem spolupracovníků. Ze Zpěvníku Farského byly do vydání nového zpěvníku přežity dvě třetiny písní. Patnáct písní bylo přijato beze změny, třicet prošlo stylistickou úpravou, sedmdesát bylo přepracováno. 7 písní z Farského Zpěvníku, které připomínají odkaz J. A. Komenského, bylo v r. 1957 vřazeno do nového Zpěvníku /kromě Farským uváděné písně Slunce zapadá za horu/. Jejich melodická linka byla ponechána, došlo však k četným textovým úpravám, aby se texty staly srozumitelnými, a to především odstraněním archaismů, některé písně byly přepracovány, případně byly vytvořeny a přidány nové písňové sloky. Počet písní ve vydání Zpěvníku z r. 1957 tak vzrostl na 278. 8 písňových textů připomíná odkaz Komenského: Píseň č. 7 – **Je pevným hradem Pán Bůh náš** – Ein feste Burg ist unser Gott – píseň Martina Luthera, píseň č. 68 – **Kriste, jenž jsi smrt podstoupil**, píseň č. 106 – **Moudrosti poklad z nebe**, píseň č. 184 – **Bůh kdyby při nás nebyl stál**, píseň č. 191 – **Přej, Bože, pokoje nám všem**, píseň č. 197 – **Požehnej nám, Pane**, píseň č. 219 – **Já vyřizuji od Pána**, píseň č. 252 – **Ježíš, smrti Přemožitel**.

Zdeněk Kovalčík
Dokončení v příštím čísle

Proč hvězdy...

Dokončení ze str. 1

podávají hlášení. V apokalyptických obrysech dnešní doby se odhaluje nepřijemná pravda. Chutná po pelyňku, ale nyní je zapotřebí hořkého léku. Snadno a rychle totiž podléháme pokušení označit viníka, abychom si nemuseli přiznat vlastní spoluvinu. Myjeme si ruce jako kdysi Pilát. S laciným moralismem, jímž si přihráváme body – stojíme přece na „správné“ názorové straně barikády – ukazujeme prstem na „úhlavního nepřítele“ a bezbolestně se oddělujeme od společně sdílené odpovědnosti za stav světa. Zapomínáme, že my všichni představujeme vlákna jednoho spleitého příběhu, vinoucího se dějinami jako červená nit. Červená je barvou ohně a Ducha svatého, ale také barvou krve.

Snad jsme se utěšovali iluzí, že konflikt na Ukrajině se nás příliš nedotkne a naše malé oddělené životy si dál půjdou svými soukromými cestičkami. Dotkly se nás však osudy tisíců válečných uprchlíků, kteří doufají, že v naší zemi najdou útočiště a někteří z nich časem i nový domov.

Ve skutečnosti všechno, co se ve světě děje, dotýká se nás v dobrém i zlém na té nehlubší úrovni. A každý z nás také svým jednáním spoluutváří podobu světa. Filosof Karl Jaspers popsal metafyzickou vinu, pocíťovanou jako akutní nedostatek solidarity člověka k člověku. Bezpodmínečné solidarity nejsme schopni. Historie válek

a násilí nás usvědčuje, že jako lidé všichni selháváme. Jsme vzájemně provázáni jak společně sdílenou odpovědností, tak i společně sdílenou vinou. Pak ale zjevně nemá žádný smysl odsuzovat jeden druhého! Naopak je smysluplné, očistné a ozdravující, když si vzájemně pomáháme nést naše společné všelidské břímě a odpouštíme si, čím se provinujeme vůči lásce, která nás obdarovala životem. Zavazuje nás k tomu evangelium: „Odpouštějte, co proti druhým máte, aby i váš Otec, který je v nebesích, vám odpustil vaše přestoupení“ (Matouš 11,25).

Je-li nám přesto zatěžko vykročit na cestu pokání, odpuštění a smíření, buďme k sobě alespoň upřímní a zakažte si modlitbu Otčenáš: „Odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.“

Básník se ptal: „Proč hvězdy nezčernaly, když viděly lidi?“ Neznám jinou odpověď než tu, v níž jsem uvěřil. Protože přišel Ježíš. Svou bezpodmínečnou láskou překonal metafyzickou vinu, neboť prokázal absolutní solidaritu se všemi lidmi v oběti na kříži. Ramena kříže směřují do čtyř světových stran. Svět byl propojen křížem Ježíše Krista. Už nejsme oddělení. Jsme jedno. Takže hvězdy mohou svítit. Lidé mohou sklonit meče a žít s mírem v srdci, který jim Kníže míru nabídl ke sdílení: „Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout“ (Matouš 11,28).

Lukáš Bujna

Můžete si přečíst

V edici Blahoslav právě vyšla publikace Tomáše Butty **ZA SVĚTLEM MOUDROSTI S J. A. KOMENSKÝM** (Praha 2022, ISBN 978-80-7000-182-0, 138 stran).

Publikace se dostává ke čtenářům v době 430. výročí narození Jana Amose Komenského a přibližuje nám tuto velkou osobnost české i světové reformace z několika zorných úhlů zároveň. Představuje ho jako věřícího člověka a Kristova svědka, jako teologa, pedagoga i univerzálního reformátora.

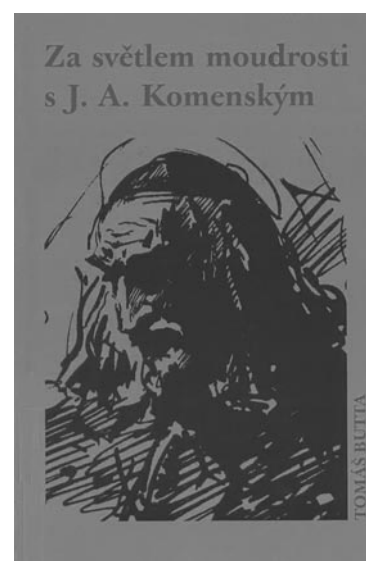
V životě i díle J. A. Komenského lze sledovat stopy společného působení tří klíčových křesťanských ctností: víry, naděje a lásky. Hluboká křesťanská víra i láska k Bohu vede Komenského k obětavé práci pro svoji církev Jednotu bratrskou, i k láskyplnému vztahu k rodné zemi. Protivenství doby, zatížené válkou a protireformací, překonává Komenský nadějí v Boží milost i v budoucí rozkvět svého národa.

Publikace je rozvržena do čtyř částí. Úvodní část *Duchovní odkaz Jednoty bratrské a J. A. Komenského v Církvi československé husitské* je zaměřením nad stopami učení Jednoty bratrské obecně a Komenského zvláště v naší církvi. Druhá část *Putování, zápasy víry a celoživotní hledání Boží moudrosti* seznamuje čtenáře v osmi kapitolách s rozhodujícími obdobími Komenského života se zřetelem k mezníkům jeho teologické, pedagogické a všennápravné tvorby.

Třetí část *Ukázky z vybraných Komenského spisů* obsahuje vybrané texty z několika známých i méně známých Komenského děl. Jsou to úryvky z katechismu „Prastaré křesťanské obecné náboženství“ (Die uralte christliche katholische Religion), ze spisu „Hlubina bezpečnosti“ (Centrum securitatis), ze spisu „Didaktika velká“ (Didactica magna), ze spisu „Cesta světla“ (Via lucis), z pansofického díla „Obecná porada o nápravě věcí lidských“ (De rerum humanarum emendatione consultatio catholica), z traktátu „Kšaft (závěť) umírající matky, Jednoty bratrské“ a ze spisu „Jedno nezbytné“ (Unum necessarium).

Závěrečnou čtvrtou část, nazvanou *Ke Komenského křesťanské víře, teologickému myšlení a pojetí univerzální reformace*, tvoří přehledná analýza teologických názorů Komenského, postupující od kořenů jeho víry, zakotvených v české reformaci, přes jeho reflexi proudů reformace světové až ke křesťanskému rámci jeho všennápravných projektů spojených s pedagogickými aktivitami.

Celá práce je psána jak se zřetelem ke srozumitelnosti pro

laického čtenáře, tak i s odbornou erudicí, jejímž atributem je v prvé řadě důkladný poznámkový aparát. K práci je připojen též výběrový seznam pramenů a bohaté komeniologické i navazující literatury, který slouží k případnému dalšímu prohloubení sledované problematiky. Publikace je opatřena také několika vhodně vybranými reprodukcemi se vztahem k probírané látce.

Na závěr je třeba konstatovat, že historická část zahrnuje kromě přehledného shrnutí známých fakt i řadu nejnovějších poznatků z komeniologického bádání. Teologická část pak poskytuje zasvěcený pohled na Komenského bohoslovecké názory, jak v kontextu s dobou protestantskou teologií,

tak i v souvislosti se současnými pohledy na problémy celosvětového dosahu. Výběr ukávek Komenského textů je reprezentativní a výstižný. Mohu tedy celou publikaci našim čtenářům vřele doporučit.

Bohdan Kaňák

Proč jen mlčíš, Pane?

„Proč jen mlčíš, Pane, když zloba lidská život maří? Proč se nezastane pravdy tvá moc?“ Tak začíná píseň od Miloše Rejchrt (zpěvník Svítá č. 267), kterou jsme zpívali s mládeží na našich pátečních setkáních ve Frýdlantě a pak ještě mnohokrát jinde. I my se v těchto dnech ptáme v souvislosti s válkou tak blízko nás: „Proč jen mlčíš, Pane? Proč nezasáhneš?“ Může Bůh zasáhnout a ukončit zlo, válku? A když ano, proč to neudělá? A jestli nemůže zasáhnout, tak proč se pak modlit, nač přimluvné modlitby?

Tyto otázky si kladli už pisatelé Bible, vždyť člověk je ve své podstatě stále stejný a dějiny lidstva jsou vedle objevů, úspěchů a umění dějinami násilí a války.

Autor Žalmu 10. se ptá: *Hospodine, proč stojíš v dáli, v dobách soužení se skrýváš? Ponížený je pro zpupnost svévolníka v jednom ohni... Svévolník ve vzpurném hněvu říká: „Bůh nic nespátrá, Bůh tu není.“... Říká si v srdci: „Mnou nic neotřese.“... V skrýších vraždí nevinného, jeho oči pasou po bezbranném... Říká si v srdci: „Bůh vše zapomíná, skryl svou tvář, nikdy nic neuvidí. Povstaň, Hospodine, Bože, pozvedni svou ruku, nezapomeň na ponižované!...*

Ty vidíš trápení a hoře. Shlédneš a vše vezmeš do svých rukou. Bezbranný se spoléhá na tebe, sirotkovi poskytuješ pomoc.“

Hned na začátku Bible v knize Genesis je geniálně obrazně odpovězeno na otázku, kde se vzalo zlo. Bůh stvořil vše, i člověka, ke svému obrazu a bylo to dobré. Pak však přišel ten Zlý (had, našeptávač) a svedl člověka k neposlušnosti s příslibem: „Otevřou se vám oči a budete jako Bůh znát dobré i zlé.“ (Gn 3,5) Od té chvíle lidé znají i zlo. A mohou si vybrat, Bůh jim (i nám dnes) dává svobodnou vůli, možnost volit mezi dobrem a zlem. I když se zdá, že zlo vítězí, my víme, že tomu tak není. Ten hlavní zápas byl už vybojován, a vítězně! Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech. (Iz 53,4-6)

Poslední sloka citované písně zní: „Dnes jako dřív nad světem kříž stojí, na tom kříži umírat tě zřím

a odpověď na otázku svoji z tvé zsinale tváře vyčíst smím.“

My křesťané máme naději. Máme zaslíbeno, že Bůh posoudí myšlenky, slova i činy každého z nás. Máme jistotu konečné spravedlnosti – když ne nyní na zemi, jednou určitě ano!

A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly... A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: „Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid. On sám, jejich Bůh, bude s nimi, a setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.“ (Zj 21,1.3-4) „Hle, přijdu brzo, a má odplata se mnou. Odplatím každému podle toho, jak jednal. Já jsem Alfa i Omega, první i poslední, počátek i konec.“ (Zj 22,12-13) „Ten, od něhož je to svědectví, praví: „Ano, přijdu brzo.“ Amen, přijď, Pane Ježíši! (Zj 22,20)

Nemusíme rozumět všemu. Nemusíme mít na vše odpověď. Stačí otevřít srdce a důvěřovat.

Kriste, beránku obětovaný a vítězný, smiluj se nad světem. Kriste, beránku obětovaný a vítězný, smiluj se nad lidmi. Kriste, beránku obětovaný a vítězný, smiluj se nad námi. Amen.

Libuše Kopřivová

VELIKONOČNÍ KONCERT

Sbor Božích bojovníků, Farského 1960/7 – Tábor

ADAM MICHNA Z OTRADOVIC

Loutna česká

BLAHOŠLAV RATAJ

varhany

ANDREA VALENTA

mezzosoprán

Neděle 17. dubna 2022 v 16 h

Výtěžek koncertu je určen

na opravu střechy fary a věže kostela

poškozených vichřicí v únoru 2022

Zprávy

Talk show Zbigniewa Czendlika: *Postel hospoda kostel*

27. dubna v 18 hodin v synagoze v Hranicích (Janáčkova 728). Talk show Z. Czendlika je vyprávění příběhů z jeho života osobního i jiného podané s humorem jemu vlastním, kdy některé z nich jsou zaznamenané ve stejnojmenné knize a další přinesl život poslze, po jejím vydání. V průběhu 90 minut se také dotýká problematiky současného světa a jeho aktuálního dění, o což se rád s diváky otevřeně podělí.

red

Pout' do Přerova

30. dubna zveme na akci k výročí J. A. Komenského – pout' do Přerova ve spolupráci s olomouckou diecézí.

red

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Pomazání v Betanii

Seřad'te věty příběhu do správného pořadí a z písmenek v závorkách získáte tajeňku.

- Měl na starosti pokladnici a bral z toho, co se do ní dávalo. (O)
- Jidáš Iškariotský, jeden z jeho učedníků, který jej měl zradit, řekl: (T)
- „Chudé máte vždycky s sebou, ale mne nemáte vždycky.“ (T)
- Připravili mu tam večeři. (E)
- Dům se naplnil vůní té masti. (C)
- Ježíš řekl: „Nech ji, uchovala to ke dni mého pohřbu!“ (S)
- Šest dní před velikonoce přišel Ježíš do Betanie, kde bydlel Lazar, kterého vzkřísil z mrtvých. (N)
- Marta při ní obsluhovala a Lazar byl jeden z těch, kteří byli s Ježíšem u stolu. (P)
- To řekl ne proto, že by mu záleželo na chudých, ale že byl zloděj. (V)
- Tu vzala Marie libru drahého oleje z pravého nardu, pomazala Ježíšovi nohy a otřela je svými vlasy. (O)
- „Proč nebyl ten olej prodán za tři sta denárů a peníze dány chudým?“ (I)

(Řešení z č. 12: Má poslední rok.)

Jana Krajčířiková

Štěpán Klásek

Hospodaření s nadhledem

- dialog vědy a víry v Litomyšli

Celý název přednášky mladého geografa Jiřího Tomička, kterého jsme v Litomyšli mohli poznat již při jeho vyprávění a promítání o Špicberkách, zní „*Hospodaření s nadhledem aneb využití družic pro šetrné zemědělství*“ a navazuje tak na poslední přednášku „Uživí nás Země?“, kterou v Husově sboru v Litomyšli v rámci dialogu vědy a víry měl profesor Josef Špak. Srdečně všechny zájemce o toto téma, ale také obecněji o dialog vědy a víry, zveme k dalšímu setkání, které se v **Husově sboru v Litomyšli na Toulovcově náměstí uskuteční v sobotu 23. dubna od 10 hodin.**

Sám Jiří Tomiček by raději svou přednášku označil skromněji jako dialog vědy s laickou veřejností, ale biblický a teologický úhel pohledu nebude chybět a zazní v úvodním zamyšlení Lukáše Štursy a věříme, že i v následné diskusi.

Po hlavním dopoledním programu počítáme se společným obědem (z hlediska zajištění dostatečného občerstvení dejte, prosím, najevo svůj zájem o účast na tel. 724 704 977) a po obědě ještě s rozhovorem na vámi přinesená témata, případně s malou procházkou po Litomyšli.

Na setkání s vámi se těší

Z ekumeny

SEDM TÝDNŮ PRO VODU 2022 (EVROPA)

Ekumenická vodní síť Světové rady církví vás zve, abyste využili období půstu k přemýšlení nad Božím darem vody. Od r. 2008 Světová rada církví prostřednictvím své kampaně „*Seven weeks for water*“ poskytuje každý týden teologické reflexe a další materiály o vodě na sedm týdnů půstu a ke Světovému dni vody 22. března (který pokaždé připadá na postní období).

Přestože má voda v křesťanské tradici hluboký duchovní význam jako Boží dar, na celé planetě tento nepostradatelný zdroj ohrožuje zneužívání a znečišťování člověkem a miliardy lidí nemají přístup k čisté vodě.

Pout' spravedlnosti a míru SRC se v r. 2022 zaměří na Evropský region. V souladu s tím nás akce Sedm týdnů pro vodu v r. 2022 zavede na pout' za spravedlivým zacházením s vodou v Evropě.

Reflexe se budou zabývat různými tématy souvisejícími s vodou, která se dotýkají Evropy, a přinášet různé perspektivy zahrnující kromě jiného otázku nerovnosti, genderové otázky a mezináboženská témata.

Zahájení letošní kampaně se konalo 28. února 2022 prostřednictvím online modlitební bohoslužby pro pracovníky SRC.

Modlitby nabídly několik „hlasů pro vodu“ od autorů postních reflexí z minulých let – včetně Dr. Agnes Abuomové, ceremoniářky ústředního výboru SRC, a metropolitů Syrské ortodoxní církve Dr. Geevarghese Mor Coorilose, moderátora Komise pro světovou misii a evangelizaci SRC.

Abuomová připomněla dny svého dětství, kdy vyrůstala v Africe. *V tomto zamyšlení se vynasnažím přiblížit obrázek feminizace vodní chudoby v Africe. Napříč kontinentem stovky milionů venkovských žen i chudých žen z měst zakoušejí negativní dopady vodní krize. „Vodní chudoba“ se projevuje různými způsoby: nedostatkem vody; špatnou dostupností čisté, nezávadné vody a řádné hygieny; časovými ztrátami při shánění vody; rizikem infekčních nemocí způsobených zavadlou vodou a následných úmrtí.*

Pokračovala: *Jako mladá dívka jsem vyrůstala ve venkovské oblasti Západní Keni, kde jsme neměli žádnou vodu z vodovodu. Každý den jsme přinášeli vodu pro využití v domácnosti z blízké řeky – ve vědrech na hlavě. Odpoledne jsme hnali dobytek našich otců, aby se napil ve stejné řece. Během života na střední a vysoké škole jsem chodila do města, kde byla v hojném množství dostupná voda z vodovodu. Mohli jsme se koupat, kolikrát jsme chtěli, prát si oblečení apod. Během mého vzdělávání ve Švédsku byla voda všude – v potrubí – teplá i studená – v bazénech, řekách, jezerech i v moři.“*

Více o kampani Sedm týdnů pro vodu na www.oikoumene.org/what-we-do/ecumenical-water-network#seven-weeks-for-water.

Zdroj: www.oikoumene.org, přeložila: Kateřina Vítková

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6

Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: Mgr. Josefína Hudcová, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@cshh.cz

Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna. Distribuce: ADLEX, spol. s r.o. Xaveriova 1888/45, Praha 5 150 00

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Předplatné: Mgr. Dagmar Pišová, tel.: 220 398 117, e-mail: prodejna.blahoslav@cshh.cz. Reklama: tel. 220 398 117

